

Od instalace fotografií ve veřejném prostoru – Ochoz městské knihovny v Táboře uteklo trochu času, nicméně stojí za to si ji připomenout už právě proto, že šlo o autorská díla od fotografů a filmařů se zdravotním, mentálním, psychickým vzdělávacím postižením z Tvůrčí skupiny Večernice při Asociaci české videokultury MEDIALOG o. s. Je totiž zcela raritou, že tato skupina vystavuje svá díla od roku 2004 na různých místech v ČR a v zahraničí. Dále se svými filmy účastní různých amatérských

filmových soutěží, kde sbírá i ocenění ne z charitativních důvodů, ale na základě svých mediálních dovedností.

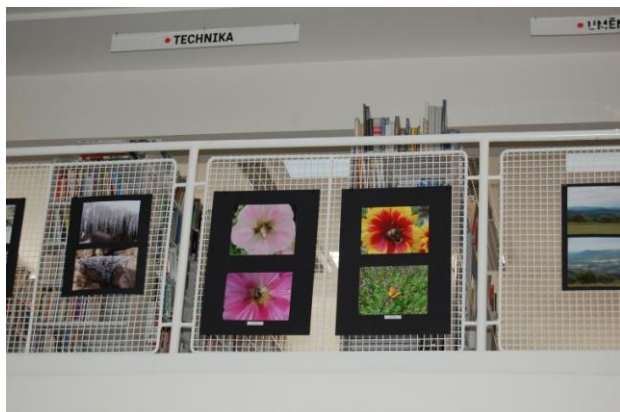
Jak se předpokládalo při kompozici výstavních panelů a průvodních textů, probudila autorská díla v návštěvnicích knihovny určitou **zvědavost**. Při vstupu do hlavního prostoru knihovny bylo stále **na co se dívat**. Nedalo se vůbec přehlédnout celkem 39 fotografií větších formátů, které byly umístěny na 18 velkých černých podkladech. Před očima diváka se tak zobrazovaly různorodé objekty: krajiny, stromy, květiny, ale i budovy, schody, tunely, věže, uliční graffiti, tváře lidí i soch. Čtyři fotografie nás zprostředkovaně zavedly až do USA či Thajska. Výstavu zajímavě doplnily informace o tvůrcích, celoživotním vzdělávání lidí se vzdělávacím postižením, ukázky netradičních krátkých povídek, které popisovaly v „přestrojení“ celou skupinu, stejně netradiční byl i originální velký, čelní plakát s názvem výstavy, který obsahoval ve skrytých náznacích celý, nikdy nekončící boj za emancipaci lidí s postižením v systému většinové společnosti.

A jak komentovali výstavu návštěvníci z řad čtenářů knihovny? Za všechny několik anonymních postřehů:

- Četla jsem texty o tvůrčí skupině, taky máme v rodině příbuzného s handicapem a mohu potvrdit, že „*se učíme jeden od druhého*“, často mne překvapí dotazem.
- Mám ráda kytky – líbí se mi velký detail kytek se včelou, škoda, že je tak vysoko.
- Vyhráli u mě Protinožci – fakt dobrý dát fotku hlavou dolů!
- Hezký název – taky o prázdninách vyrazím s foťákem za vnějšími pohledy.
- Krajiny – to je pěkný soubor, připomněl mi zas mou krajinu, Šumavu, kam se ráda vracím.
- Nikdy by mne nenapadlo fotit stromy do korun. Je to fantazie skrytá v obraze, protože tam „vidím“ i co nevidím.
- Focení nás taky baví a Opice a ptáci jsou asi prima skupina.
- Je velmi zajímavé jak jsou ti fotografové aktivní, akční a vidí i za roh!
- Z vystavovaných fotografií mám radost a z některých cítím jejich emoci.
- Určitě foťte dále, umíte to!...

Co napsala o výstavě Vnitřní a vnější pohledy 2015 jedna z akterek Marcela K.?:

Opět TS Večernice jela na svoji další výstavu fotografií, tentokrát do Tábora. Jeli jsme sami, už tu trať Praha - Tábor známe. Nejedeme ji poprvé. Po setkání s naší paní lektorkou mi byla předána kamera s tím, že mám celou akci natočit. Kluci měli na starosti občerstvení a nápoje, paní Jana stihla také něco dobrého upéci. Hned jsme šli do knihovny a já jsem začala natáčet interiér knihovny, výstavní prostory s našimi fotkami, jednotlivé vystupující. Úderem 17:00 hod paní ředitelka knihovny a naše paní Jana zahájily výstavu a podrobně popsaly její význam pro nás, knihovnu a návštěvníky.



Dan B. pravdivě a přesně popsal celou naši 15-letou tvůrčí cestu, kdy společně po práci tvoříme, učíme se fotografovat, natáčet filmy a proč to všechno děláme. Na to jak to děláme už nezbyl čas. Pak jsme také přítomným promítli dvě PPT prezentace od Jiřího J., které uváděl Petr M. Byly to Panenky v botanické zahradě a Krajinou mého srdce. Pro nás bylo milé si zase poslechnout hudbu dohromady s fotografiemi z míst, které má Jiří rád. Po lehkém občerstvení, popovídání si s návštěvníky jsem sklapla

kameru, nafotila jsem si výstavu a odebrali jsme se na nádraží a jeli do Prahy. Tato akce se mi líbila. Moc děkuji za všechny a všem, že jsme měli možnost ve vaší knihovně vystavovat.

Co napsat závěrem?

Výstavy pro tuto tvůrčí skupinu Večernice jsou velmi motivující. Přispívají k jejich neúnavné aktivitě dívat se kolem sebe a tyto úhly pohledu zaznamenávat na kartu běžného digitálního fotoaparátu. Je to tak jedna z cest jak je podpořit v jejich celoživotním vzdělání a vzdělávání se, protože lidé fotografovat nepřestanou, neboť fotoaparát je dnes již rozšířenou technologickou pomůckou jako dříve štětec nebo tužka. Dále však tímto přístupem se vzdělává i divácká veřejnost, neboť je pro ni často překvapivé, že se dívají pouze před sebe a ne do korun stromů, kde se píše nekonečné množství příběhů. V neposlední řadě mohou být výstavy od těchto fotografů pro některé podobně zaměřené skupiny ze škol, vzdělávacích zařízení jednoduše i inspirací. A i to stojí za námahu cíleně takto pracovat, spolupracovat.....

Děkujeme všem pracovníkům knihovny za poskytnutou šanci naše umění předvést a tím i zprostředkovat svět handicapovaných mezi běžnou populaci!!

Pro pobavení se čtenářů knihovny, připojila jedna z aktérek výstavy Denisa S. krátkou povídku.

Za všechny zúčastněné v Ozvěně sumarizovala Jana Hnilicová – lektorka celoživotního zdělávání.

Foto: Marcela Klicperová

V Táboře 7. 1. 2016

[www.videoculture.cz](http://www.videoculture.cz)